

Overwegingen Commissie voor de beroep- en bezwaarschriften met betrekking tot de bestuurlijke aangelegenheid.

In afwijking van het gestelde in het verweerschrift van 12 november 2015 heeft verweerder voor het eerst ter zitting het standpunt ingenomen dat geen sprake zou zijn van een bestuurlijke aangelegenheid. Verweerder heeft toegelicht dat de gegevens die door bezwaarmaker zijn gevraagd, te weten de observaties tijdens de meegedraaide politiediensten, de interviews met politieambtenaren en de *surveys* afgenomen onder burgers in Den Haag, zijn verzameld voor wetenschappelijk onderzoek en niet ter voorbereiding en de uitvoering van het beleid van de universiteit.

De Commissie volgt dit standpunt van verweerder niet en is van oordeel dat in dit geval sprake is van een bestuurlijke aangelegenheid. Hierbij heeft de Commissie de memorie van toelichting (Kamerstukken II 1986/87, 19 859, nr. 3, p. 25) en de uitspraak van de Raad van State van 3 oktober 2007, ECLI:NL:RVS:2007:BB4735, in aanmerking genomen. Hieruit volgt dat de term "bestuurlijk" ruim moet worden opgevat en dat dit betrekking heeft op het openbaar bestuur in al zijn facetten. Door zich op het standpunt te stellen dat slechts sprake is van een 'bestuurlijke aangelegenheid', indien het de voorbereiding en uitvoering van het beleid van de universiteit betreft, gaat verweerder uit van een te beperkte definitie van dit begrip. Het (veld)onderzoek dat heeft geleid tot de publicatie '*Etnisch profileren in Den Haag?*' is onder verantwoordelijkheid van twee bij de Universiteit Leiden aangestelde wetenschappers verricht door aan de universiteit voor initieel onderwijs ingeschreven studenten en volledig gefinancierd uit publieke middelen, afkomstig uit de zogenoemde eerste geldstroom. Voorts is het onderzoek op basis van een tussen de universiteit en de Politie Haaglanden gesloten samenwerkingsovereenkomst verricht. Onder deze omstandigheden is de Commissie van mening dat het onderhavige onderzoek is aan te merken als een bestuurlijke aangelegenheid, als bedoeld in artikel 1, onder b, van de Wob. In zijn reactie van 12 januari 2016 gaat overigens ook verweerder er – evenals in het primaire besluit – weer vanuit dat de Wob in dit geval van toepassing is. De vraag of de resultaten van wetenschappelijk onderzoek in algemene zin onder de reikwijdte van de Wob vallen, behoeft in deze zaak geen bespreking.